

איתא בזוה"ק (פ' בראשית כא, א) אית רשו לאסתכלא בטופרין (-יש רשות להסתכל בצפרניים) במוצאי שבת. נראה דמאי דנקט 'אית רשו' כאילו הוה משמע דחוץ ממוצ"ש אין לנו רשות להסתכל בצפרנים וכו'... ולפי מה שכתב מוה"ר כהנא רבה (-רבי אליהו הכהן מאזמיר) ז"ל, דסגולה לסבול השחוק כשאינו עת לשחוק הוא דיסתכל בצפרנים, הנה בשעת ההבדלה אדרבא נוהגין כמה בני אדם לעשות שחוק גדול לסימנא טבא דנהיה כל ימות השבוע בחדוותא, וכנגד זה איתא בספרים של סגולות דלסבול הכעס טוב להסתכל בצפרנים.

זכירה לחיים להגר"ח פלאגי זצ"ל (ח"א דף ג.). וראה עוד בספרו 'נפש חיים' (מע' צ אות כג) שכתב בזה"ל: "וצא ובודק כי לא על חנם הוקבע דנוהגין בעת ראיית הצפרניים במוצאי שבת להמציא שחוק לסימנא טבא, הגם כי אינם רוצים בעת ההוא לעשות שחקים כי אם מן השפה ולחוץ וק"ל".

מנהג ירושלם ת"ו שצוחקים במוצאי שבת כשאומרים "בורא פרי הגפן". וכן בכמה מקומות צוחקים בשמסתכלין בצפרניהם בברכת מאורי האש. וזכורני שכתוב אצלי סגולה למנוע השחוק שיסתכל בצפרניו.

פקודת אלעזר (סוף ח"א) להגה"ק ר' רפאל אלעזר בן טובי זצ"ל ראב"ד בירושלים [נלב"ע כ"ב אד"א תרמ"ו]